

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consta en documents
o surt de testimonis que eren el lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
El maig del 2007 dues dones entren a la comissaria
dels Mossos d'Esquadra de Blanes per denunciar una desaparició.
Fa quatre dies que no saben res de la Maria Núñez,
una noia dominicana.
La Maria va sortir de casa dilluns al vespre
i des de les hores no ha donat senyals de vida.
Segons consta la denúncia per desaparició,
havia quedat amb un noi,
però ell diu que no es van arribar a veure mai.
Hola a tothom, soc Carles Porta. Gràcies per escoltar-nos.
Fa uns mesos vam rebre un correu electrònic d'una persona,
al final del capítol us direm qui és,
que volia parlar-nos de la Maria Núñez,
una jove dominicana que va desaparèixer a mitjans del 2007 a Blanes,
on s'havia instal·lat per buscar un futur millor.
És un cas que mediàticament va passar desapercebut
fins que se'n va saber el desenllas.
Els Mossos van haver de destinar-hi molts recursos
per trobar una resposta.
Un codi de seguretat entre amigues,
una cabina telefònica,
un gat que ningú havia vist i uns albarans
seran importants per resoldre el cas.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
Grim. Per què hem atès?
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Crims.
Amb Carles Porta.
La Maria Núñez tenia 29 anys.
Va arribar a Catalunya a finals dels anys 90,
procedent de la República Dominicana.
Havien escut el seu lloc.
La Maria Núñez tenia 29 anys.
Va arribar a Catalunya a finals dels anys 90,
procedent de la República Dominicana.

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

Havien escut en una zona rural, en el si d'una família molt humil, i com molts dels seus compatriotes somiaven amb una vida millor per a ella i per al seu fill petit, que es va quedar al seu país amb els avis.

Què més sabem de la Maria Lúdia Oriols?

La Maria es va instal·lar a Blanes a la comarca de la Selva, perquè hi tenia dues germanes que havien emigrat anys abans.

La noia va fer de tot i més per tirar endavant, però es va topar amb la mateixa realitat amb què, segons Ieni Batista, amiga de la Maria, es troben la majoria d'immigrants.

Persona que salen de su país a buscar un futuro i vienen a otro, a mantener un sistema, trabajando, ganando mil y pico de euros para pagar, no sé, 800 del quiler, malvivir, porque tienen que compartir piso y tienen que comprar una cesta de la comida, que está como está, es decir, vienes a ganar 1.100 euros, viven desvinculadas de su alma, de sus seres queridos, que se pierden las muertes de los padres de las madres, los cumpleaños de sus hijos, que no pueden educar a sus hijos.

Malgrat les penúries econòmiques i l'enyorança del fill i del seu país, segons els que la van conèixer, la Maria sempre duia un somriure als llavis.

A Catalunya havia conegut un noi i havien tingut una filla, la Taís, que recorda així la seva mare.

Era una persona que era muy sonriente, que sempre allà on hi va, hi va superar, li cré.

Siempre hi va molt presumida, sempre no hacía sus trenzas, ella tenia el pelo corto i tenia així superrenzado.

Y, bueno, nunca lo asumió, ¿no?, que tenia el sepelo, entonces siempre se hacía trenzas.

Y, nada, aprendí a hacer sus trenzas y nada, y ahí en planes también le hacía trenzas a sus hermanas, a sus sobrinas, a las primas, no sé qué, a todo el mundo.

Y que ella se hacía amiga de todo el mundo, era muy abierta, la Maria i el pare de la Taís s'havien separat quan la nena era molt petita, i la nena s'havia quedat amb el pare.

Durant aquells anys la Maria la visitava força sovint i semblava feliç, però de cop i volta va canviar.

Al parecer, pues, en las veces que venía, que ya no estaba con mi padre, pues cuando venía a las visitas, pues no sé cómo que estaba así, como muy cansada, se quedaba dormida,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

a comprar algo y se quedaba en el banco de la farmacia dormida,
se iba a la casa y estaba como así, como empanada,
que no se enteraba de nada,
y entonces mi padre me contó que ella, cuando se fue, ya no volía aparecer,
y que poco después se enteró de que ella había entrado a un negocio,
donde ella se prostituía,
se había hecho prostituta con una conocida y de blanes una amiga suya.
La Taís, que aleshores tenia només 5 anys,
no recorda gaire els detalls de la seva mare,
però té clavat el cervell que un bon dia ja no la va veure més.
De cop i volta la Maria va desaparèixer,
i no va ser fins fa 3 anys que va esbrinar per què,
però d'això en parlarem més endavant.
Ara anem a l'11 de maig del 2007,
el dia que es presenta la denúncia per desaparició de la Maria Núñez.
El sotsinspector Josep Anton Rodríguez
era el cap de la Unitat Regional d'Investigació de Girona,
i va ser qui va portar el cas.
Doncs la primera notícia que tenim, el cos dels Mossos d'Esquadra,
és quan es presenta la comissaria de Blanes,
una noia amb una amiga, en el cas de la presunta víctima,
que es presenta per denunciar la desaparició de la seva germana.
Són ateses en aquell moment per l'oficina d'atenció al ciutadà,
i presenta una denúncia de desaparició,
que no saben res d'ella,
venen un divendres que es recorda dia 11 de maig,
i això ho situen al voltant de la Rèdia,
que tenen notícia del seu familiar,
ho situen al voltant de la matinada del 7 al 8, o sigui, del 8 de maig.
Les noies que denuncien la desaparició de la Maria
són la seva germana i la seva companya de pis.
Aquella noia amb qui segons ha explicat la Taís, la seva filla,
la Maria, havia entrat en el món de la prostitució.
Aquesta amiga es diu nilda i el seu relat és molt important.
El fiscal del cas, Enrique Barat, ens explica què declara.
Bé, què passa?
Que hi ha un senyor, en José Martín,
que de tant en tant les trucava
i demanava el seu servei de prostitució a domicili.
Doncs bé, el dia 7 de maig, del 2007,
en José Martín, quan arriba a casa,
fa una trucada sobre les 10 i mitja de la nit,
fa una trucada a nilda,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

i li diu que vagi el seu domicili, que vol mantenir sexe,
i tal i qual, doncs, la nilda agafa i va.

I al rival domicili de José Martín,
aquest li diu que no tinc diners per pagar-te,
però tinc cocaïna preparada sobre la taula, si vols,
però no puc pagar-te el servei sexual, perquè no tinc diners.
Elles es van far una miqueta i va dir no, doncs marxo,
perquè jo vull diners i si no pots pagar-me, me'n vaig.
I se'n va anar.

La nilda, l'amiga de la Maria Núñez,
explica als agents de l'oficina de denúncies
que un cop a casa, a quarts de 4 de la matinada,
el tal José va trucar a la Maria.

Maria Núñez feia servir un àlies, un nom,
a l'indústria feia servir un àlies, que és d'Aiana,
i truca a la Maria Núñez.

I Maria sí que va anar al domicili de José Martín.
Quan la Maria, en aquest cas, rebella la trucada,
ella li diu a la noia, diu si no tenia diners abans,
doncs ara t'emportin diners.

Però tot i així la Maria marxa i marxa amb el posat,
perquè va marxar amb un telèfon mòbil
i em sembla tres preservatius i poca cosa més.

Les xancles, una roba determinada que l'anúncia es descriu,
una ronja, uns texans, una jaqueta,
i res més, pràcticament, les claus de casa.

Segons la Nil de, la Maria no es van donar ni una muda,
ni cap estri personal.

Quan va marxar li va dir que tornaria el cap d'unes hores,
però l'endemà va veure que encara no havia arribat a casa
i que no tenia cap trucada per dudar.

Aquí és important destacar que la Maria i Nil de
tenien per seguretat en de pensar que eren persones
que feien sexe a domicili,
i això comportava que, de vegades,
anaven amb persones o a domicili o a guaiocs,
de persones begudes, drogades, violentes,
i tenien un codi per seguretat.

I aquest codi consistia en que després d'anar a tenir sexe,
la que fos, dos faria una trucada per dudar a la amiga.

I així aquestes quedaria tranquil·la

de que tot havia anat bé i no havia res de preocupar-se.

Doncs bé, què va passar aquella nit, aquella matinada, el dia 8?

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

Doncs que la Maria, alias Taiana, no va fer cap trucada a la Nil de.

A la Nil de li va fer tan mala espina
que la Maria no donés senyals de vida,
que va trucar a la germana de la Maria, la Paula,
i li va preguntar si sabia on era.

La Paula, però, tampoc no en tenia notícies.

Doncs la Paula també va continuar fent trucades
a la Nil de José, que es l'havia passat a la Nil de.

Però en José no agafava el mòbil,
fins que, en un moment determinat,
en José sí que va agafar el mòbil.

I Paula va passar el terminal a Nil de,
perquè Nil de, com que el coneixia, parlés amb ell.

I en aquell moment Nil de va dir,
on és la Maria, si la Maria va anar al teu domicili, on és?

I ell va negar que Maria no n'anés al seu domicili,
va negar que estigués en el seu domicili aquella nit.

Tenim una noia que ha marxat de casa,
fruit d'una trucada, amb una persona en concret,
aquesta persona nega que aquesta persona estigués a casa seva,
i a més a més va marxar amb l'oposat,
o sigui que no poden contactar amb ella
després de diversos intents al seu telèfon mòbil,
i això els estranya molt,
perquè no tenia previst fer cap altra cosa
que no fos anar al domicili del tal José i després tornar a casa.

Arran d'això, la germana de la Maria Núñez
va decidir denunciar-ne la desaparició,

i juntament amb la Nil de,
l'amiga va anar a l'oficina d'atenció al ciutadà
de la comissaria de Blanes.

A partir d'aquí comença,
es escolta en declaració a la víctima,
se li demana autorització per fer difusió de la fotografia,
si té alguna comna a vestir, etcètera,
i s'inicia el procediment habitual en casos de desaparició.

Com és lògic, el primer que fan els investigadors
és anar a parlar amb aquest home.

Es diu José Martín Caballero Pascual i té 32 anys.
Treballa en una empresa de material de ferreteria
i viu de lloguer en un edifici d'apartaments,
que es diu Lotus II, a la zona dels pins de Blanes.

El dia següent, el dia de la denúncia,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

el dia 12 ja comença a anar a fer gestió,
i fins i tot es va al domicili on, en teoria,
la víctima hauria anat,
per comprovar que estigui o no estigui allà,
o que hi hagi algun indici que la noia ha estat allà.
No localitzen res, a simple vista no veuen res normal,
cap indici que hi hagi hagut una baralla,
o res que faci pensar que la Maria ha estat allà,
o s'ha produït un episodi violent.
A més d'entrar a l'apartament i fer-hi un cop d'ull,
els Mossos demanen a Caballero
que els acompanya a comissaria per prendre-li declaració.
Bueno, i manifesta en tot moment que no ha tingut...
O sigui que ha tingut contacte amb l'amiga, amb Nilda, en aquest cas,
però no amb Dallana.
O sigui que Dallana no l'ha trucat, que no ha vingut.
Esclar, la policia, la dir, aquesta versió ens ha de comprovar,
és una cosa molt estranya.
I, a més a més, hi havia un altre detall molt important
que es va fixar a la policia,
quan li va agafar declaracions com a testimonis,
i unes esgarrapades d'importants.
Asgarrapades a la cara, a la zona del nas,
esgarrapades al coll i a la zona de l'esquena.
Unes esgarrapades.
En un primer moment no se li va donar importància a aquestes esgarrapades,
però, bueno, la policia, fent investigacions,
va dir que hem de comprovar la coartada
de que no va estar al seu domicili.
Més endavant tornarem a parlar d'aquestes esgarrapades.
Ara, els investigadors intenten comprovar
la versió de José Martín Caballero per dues vies.
La primera, parlant amb els seus veïns,
per preguntar-los si van veure la Maria la nit que va desaparèixer,
i la segona.
Es demanen diverses informacions telefòniques,
la última ubicació del telèfon de Maria,
l'enlistat de trucades en trànsit sortint,
tota una sèrie de dades,
i també de les cabines que estan al costat del bloc d'edificis,
on viu el tal José.
Us deveu estar preguntant
perquè la policia demana enllestat de trucades

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

de les cabines telefòniques.

El Fiscal Barat ens ho expliqui.

José Martín

és el que estava als diners que guanyava,
pràcticament tots, en drogues, alcohol,
i prostitució.

Tenia mòbil, però no podia fer trucades,
o sigui, no tenia saldo.

I com demanava els serveis sexuals de la Maria
i de la nit, quan volia,
baixava, sortia al carrer,
i anava a una cabina de telèfon públic,
i des d'aquesta posava la moneda que fos,
i feia la trucada.

Mentre esperen la resposta de les companyies telefòniques,
que encara trigarà uns quants dies,
els investigadors tornen a l'edifici de José Martín Caballero
i parlen amb el porter.

Li ensenyen una foto de la Maria i li pregunten si l'ha vist.
L'home diu que sí.

La vista entra a unes quantes vegades,
però ara fa dies que no passa per allà.

Els Mossos li pregunten concretament
per la matinada del dia 8 de maig,
quan suposadament la Maria va anar a casa de Caballero.

Però l'home no els ho pot confirmar,
perquè ell ja no hi era, a la porteria.

Però sap que aquella matinada
va passar alguna cosa estranya.

El porter manifesta que creu recordar
que hi ha algun veí, en aquest cas,

el veí de la porta del costat,
que li ha comentat que va sentir crits.

Hi ha un veí que li ha comentat que ha escoltat,
per la nit, ha escoltat crits,

com si d'una varalla o alguna cosa semblant.

I en què consistia aquesta varalla?

Perquè després la policia, després de parlar amb el concertge,
se'n va a buscar el veí.

Aquest senyor, en Federico, li va agafar declaració
i perquè concretés, i expliqués que havia sentit,
que havia vist, veure no va veure res,
però sí que va sentir coses.

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

I aquest senyor va dir que aquella matinada, del dia 8, entre les 3 i mitja, les 4 i mitja, sí que va sentir en algun moment determinat crits d'una novia demanant auxili, auxili, auxili. I que fins i tot, però va durar molt poc perquè de seguida aquesta veu va quedar com apagada, com si l'haguéssim tapat la boca. Al cap d'uns 5 minuts, segons el veí, els crits es van apagar. Llavors va sentir que es arrossegaven mòbles i després es va fer el silenci. Diu que no va trucar a la policia perquè no era la primera vegada, ni la segona, que sentia crits provinents del pis de Josep Martín Caballero. Més tard, però, va sentir un som que li va cridar l'atenció. 3 quarts d'hora després, d'aquest moment, que va durar uns minuts, que va sentir el veí sortir i que sorprenentment va oír la porta mica en mica i tancar-la també mica en mica per no fer soroll. I va sentir després el motor de l'extensor baixant. I això li va dir... Però, bueno, que és un lògic, no? Perquè estem dematinada, els veïns dormen, però és que aquest veí sempre, sempre que sortia, donava un cop fort a la porta, o sigui, la tancava de manera molt forta i feia i molestava molt. I aquesta vegada ho fa molt lentament. Una cosa molt curiosa. Segons el fiscal Barata, aquest no és l'únic veí que es queixa del comportament de Josep Martín Caballero. Les veïnes també, la policia va preguntar les veïnes, no només en Federico, que era el veí de Costat, que va sentir els crits i els cops. També va rebre la declaració a veïnes. I aquestes veïnes descrivien a l'investigat com una persona estranya, que a 10 hores demanava tabac,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

o els demanava mantenir sexe,
o els demanava feia propostes estranyes.
Era una persona molt estranya
i un caràcter difícil.
El fet de ser una persona difícil
no et converteix en sospitos de res, en principi.
Que un veí declari que va sentir Caballero
barallar-se amb algú la nit que va desaparèixer la Maria Núñez,
quan ella ha dit sempre que estava sola a casa,
ja és una altra cosa.
Sobretot perquè, recordem-ho,
quan li van prendre declaració,
li van veure unes esgarrapades
que ara saben que no tenia el dia abans.
Es va agafar declaració als companys de la empresa, de Mafonsa,
i van dir que, bueno,
que ell no va afatar cap dia del treball a la seva feina.
Però sí que van notar una cosa rara,
els companys de feina,
que era que el dia 8, aquell matí,
en José Martín portava aquestes esgarrapades
que ja va veure la policia,
que la policia inicialment,
com que era un testimoni,
no sabien que tingués cap relació amb la història,
doncs no es va destacar.
I eren unes esgarrapades que l'explicació que donava
és que quan va tornar a casa,
perquè el dia abans havia estat,
en un bar i tal,
que va intentar agafar un gat,
i aquest gat li va esgarrapar la cara,
quan va intentar agafar-ho.
I clar, els companys de feina feien la broma,
la broma és això, més que un gat,
és una aegona, és una pantera, una tigressa,
feien la broma.
Ara les esgarrapades prenen importància,
perquè segons els investigadors,
són un indici més que José Martín Caballero
es va barallar amb algú la matinada del 8 de maig,
i és tan segurs que aquest algú és la Maria Núñez.
Sense que hagi aparegut cap altre sospitós,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

ni cap altra línia d'investigació,
els Mossos se sentren en José Martín Caballero,
i esperen que les companys telefòniques els confirmin aviat
amb qui va parlar la Maria Núñez la nit que va desaparèixer,
i quines trucades es van fer des de les cabines
que hi ha a prop de casa dels sospitós.
Al cap d'uns quants dies més,
per fi, els arriben les dades.
I, de l'estudi de les tarificacions telefòniques
que ens arriben de la cabina,
veiem que hi ha, en una de les cabines telefòniques,
al voltant, sí, de les dos i mig de la matinada,
hi ha una trucada cap al telèfon de Maria,
que és la trucada, diguéssim,
que relacionem com que manifesta el company de pis de Maria
i la amiga, també, companya de pis, que hi ha re,
i fa que surti el domicili cap a casa del tal José.
I va comprovar, també, la policia a veure si, després d'estar en el domicili,
de José Martín, la Maria havia fet alguna trucada,
havia fet alguna comunicació, no rebra,
sinó fer alguna comunicació amb algú.
Això significaria que, després d'estar en el domicili,
de José estaria viva.
Doncs, què passa?
Que, curiosament, la última trucada va ser
la que va rebre de la cabina, del telèfon,
que ella va contestar, que va parlar amb el José Martín,
però, després d'això, ja no va haver-hi més trucada efectuada,
ni comunicació efectuada, ni missatge enviat.
I, a partir d'aquí, aquest element de la trucada,
l'element del testimoni que situa una varalla violenta
a l'interior del domicili, posterior d'aquesta trucada,
és a dir, quan Maria, en teoria, es desplaça al domicili,
les esgarrapades i tot el conjunt vista en perspectiva
ens donen indicis per pensar que la separació de Maria
no ha estat voluntària, que possiblement li ha passat alguna cosa,
sinó donar senyals de vida.
Pensem que fins i tot podria perillar la seva vida,
i és per això que detenim en aquest moment el senyor José.
I am ready, my lord.
El 25 de maig del 2007,
dues setmanes després que la germana de la Maria Núñez
tende anunciés la desaparició,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

els Mossos detenen José Martín Caballero.
Abans de prendre-li declaració com ha detingut,
es corcollen el seu apartament amb ell present.
Aquest cop hi participa la policia científica.
El que fem és demanar una entrada i registra a casa seva
per buscar més indicis.
I tenim l'ajuda ja des de fa no gaire anys,
però fa un temps la unitat de policia científica
et creix un reactiu que és anomenat Blustard,
que permet buscar coses que, normalment, a l'ull humà no veu.
A partir d'aquí, quan comencen a aplicar aquest reactiu
hi ha diversos estris i llocs del domicili.
I comencem a veure que, a simple vista,
es produeix una reacció lluminosa
que ens fa pensar que jo potser sang.
De moment no tenim la certificació,
perquè cal analitzar primer si és sang humana
i després si correspon a alguna de les persones investigades
o en aquest cas a la víctima,
però ja ens fa pensar que podria ser,
una bànoa amb el matalàs, el somier,
diversos llocs, fins i tot al terra.
És com si s'hagués estat també trapitxat
i s'hagués escampat aquesta suposada sang.
Cada vegada que es detecta una possible resta de sang,
es fotografia i es pren una mostra
per analitzar-la al laboratori.
De totes aquestes luminescències
de les quals parla el sotsinspector Josep Anton Rodríguez,
n'hi ha una que els crida especialment l'atenció.
Amb un dels marts de la porta es troba un palmei
que és més petit a simple vista del palmei
que té en aquest moment detingut.
Es fotografia, s'indicia, s'agafen mostres per analitzar
i ens fa pensar que podria ser un palmei de dona, en aquest cas.
Però no tenim la certificació del laboratori
aquí per tant aquell palmei que hi indica.
Els investigadors sospiten que el palmei pertany a la Maria Núñez,
però de moment no en tenen proves.
Hauran d'esperar els resultats del laboratori.
Mentre estan traslladen caballero a comissaria
per prendre-li declaració ara sí en qualitat de detingut.
I en aquesta declaració policial com detingut

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

amb el seu lletrat ja canvia la versió anterior.

Abans, com el testimoni, havia dit que la Maria Núñez no havia anat al seu domicili aquella matinada del 7 al 8.

Però aquí diu que sí.

I, a més, diu que la va trucar.

També havia dit que no la va trucar, que va negar que la truqués, etc.

Doncs aquí ja sí que va dir que la va trucar.

Primer va trucar la amiga, la Nilda,

però la Nilda no va voler mantenir sexe perquè no podia pagar-la, doncs va acabar trucant a Maria Núñez, a la d'Aiana.

La Maria sí que va anar al domicili i li va dir,

mira, no tinc diners, però tinc cocaïna preparada.

Grams de cocaïna és sobre la taula, si vols i tal.

Va començar una discussió perquè la Maria deia que no podia pagar-li.

I, a més a més, perquè encara tenia deutes

pendents de serveis, de quan va fer serveis sexuals anteriors amb ell.

I això va comportar que aquella és una certa discussió,

durant la qual ell la va agafar del braç,

però que res més, que no li va fer res més.

Els Mossos estan convençuts que José Martín Caballero

ha canviat la seva versió dels fets perquè ara és conscient,

i si ell no n'és conscient el seu advocat segur que sí,

que els investigadors tenen indicis que la senyalen.

Precisament, arran de la inspecció ocular,

el detingut justifica la presència de sang al seu apartament.

Que es va tallar la mà amb un ganivet, tallant el pa,

i que llavors fruit d'aquestes taïes a les mans,

potser és per això que hi ha aquestes suposades restes al domicili,

que es va tallar i es va posar nerviós

i va sortir a la terrassa perquè hi donés l'aire,

perquè ja a la terrassa també es van trobar aquestes restes,

que es va pujar a la porta també del mar de la porta,

que va anar fins a la cuina, que va anar fins al lavau.

Ell va negar tot, però també em va destacar que,

quan va arribar al domicili, ell diu,

jo havia estat bé ben, això una mica jo crec que,

per buscar la tenuant ja en aquell moment de la declaració policial,

havia estat bé ben cerveses, estava ben begut,

que portava uns grans de cocaïna, que va estar prenent cocaïna,

que es va posar una pel·lícula porno en DVD, en la televisió,

i després va ser que em va trucar a la nit.

Pel investigadors, el que és important d'aquesta declaració,

és que Caballero ha admès que la primera vegada que van parlar amb ell

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

no va dir la veritat, creuen que ara tampoc l'ha dit,
o almenys que no l'ha dit del tot,
però estan convençuts que podran demostrar que va matar la Maria.
Això sí, per fer-ho, els falta un element fonamental.
I tenim un problema important, i nosaltres anem conscients.
Teníem un cas que semblava ben construït,
quan hi ha indicis i proves,
però es faltava alguna cosa que era determinant,
que era trobar el cos,
perquè tot i que ja comença a haver algun precedent,
d'alguna sentència condemnatòria,
no és fàcil una sentència clara condemnatòria
si no hi ha un cos, en aquest cas, de la persona,
per què poden haver-hi mil hipòtesis,
li poden haver passat mil coses.
Els Mossos tenen entre sella i sella
que han de trobar el cadàver de la Maria Núñez,
però per on comencen a buscar?
Es planteja un problema molt important.
Posen sobre la taula les dades que tenen.
Ell no té permís de conduir ni vehicle.
Un cadàver pesa molt per transportar-ho.
Això es va produir de matinada.
El dia següent, de seguida,
aquella matinada, aquell matí del dia 8,
va anar a treballar a la 74.
Va estar treballant.
A més, treballava en Mafonsa i feia viatges contínuos.
Teníem menys el abocador de Lloretemar,
on tirava els cartons de la empresa Mafonsa.
Tot apuntava a que, probablement,
hagués utilitzat per desfer-se del cadàver,
borses d'escombreries de tipus industrial,
i hagués tirat al contingidor,
que té al costat, al carrer,
de sortida dels seus apartaments,
que hagués tirat a un contingidor la borsa d'escombreries
i que, de contingidors, s'haguessin d'emportar a l'abocador.
Aquestes borses contenien el cadàver de la Maria.
Per als investigadors, agafe força la hipòtesi
que Jose Martín Caballero va matar la Maria Núñez,
la va esquartar, i va llançar el seu cos a les escombreries.
Les restes haurien anat a parar a l'abocador de Lloret de Mar,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

que rep tots els residus dels contenidors de la comarca de la selva.
Els investigadors no tenen cap dubte que és allà on han de buscar.
La veritat és que quan visites a l'abocador
i veus totes les... les combrieres que ja ensenya,
vols dir que aquí trobarem alguna cosa,
però l'equip ho tenia molt clar,
i és una cosa que això que alegria el cap de l'àrea en aquest moment,
perquè no ha d'obtar en cap moment demanar l'auxili de bombers
per fer... ni la jutgessa, tampoc.
Ens va oficial per buscar en aquell abocador.
La jutgessa instructora autoritza aquesta recerca
i, després de prendre declaració al detingut,
l'envia a la presó acusat d'un delictes domicili.
El dimecres 30 de maig del 2007,
tres setmanes després de la desaparició de la Maria Núñez,
comença a buscar-ne el cos a l'abocador de Lloret de Mar.
Es tracta d'un dipòsit de 32 hectàries,
l'equivalent a 32 camps de futbol,
que rep, cada any, 95.000 tons de residus urbans.
Un autèntic mar de deixalles on agents dels Mossos Bombers
i treballadors de l'Ajuntament de Lloret s'hauran d'endinsar
en un dia de força calor
per intentar trobar les restes d'una noia desapareguda.
I així es va fer, es va acordar una búsqueda,
es va muntar un dispositiu molt important
per pensar que un abocador urbà és molt gran,
i hi ha moltes borses d'escombreries
i era com buscar una guja en un pallà.
Va començar-s'hi, i aquesta, aquesta búsqueda en el VTD,
es va preguntar al Geren, es va preguntar també
el que feia els transports en el canvi de descombreries,
i on eren tirats les borses d'escombreries,
les borses d'escombreries de contenidors
que donava al carrer Ibiza i tal i qualsevol,
i es va fer un perímetre concret dintre de l'abocador,
es va delimitar i allà es van començar l'alt labores de búsqueda.
Abans de començar a buscar,
els Mossos demanen els responsables de la deixalleria
que no aboquin més residus en aquest perímetre mentre duri la recerca.
Un com fet això es posen en marxa.
La gent equipada amb equips de respiració autònoma,
perquè l'ador del lloc on s'havia de buscar era bastant potent,
i amb el suport del personal de l'abocador

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

es comencen a regirar palades de tones de brossa
i a triar amb un rasclat en equips que es van alternant en la recerca.
Els equips de recerca fan torns per rellevar-se.
Entre tots es passen 12 hores removem deixalles.
És una tasca feixuga i perillosa pels gasos tòxics
que desprenen els residus en descomposició.
A l'esforç d'haver de remenar escombraries
si afegeix la calor de finals de maig.
Quan arriba l'hora de plegar i no han trobat el que buscaven,
els ànims decauen.
Tenen entre mans una gran responsabilitat,
trobar el cos d'una víctima.
I d'això independent potser que es faci justícia.
A l'abocador de Lloret desperta l'interès dels mitjans,
que fins ara no havien parat gaire atenció al cas de la Maria Núñez.
Això comporta que se'n parli més,
però no implique que se'n parli com cal.
Sentim i en Ibatista, amiga de la infància de la Maria.
Cuando salió por la prensa se decía, mataron a una prostituta.
Y no era un trozo de carne,
no era una prostituta que asesino sin más.
La manera como se enfocó no fue agradable,
pero pareciera que para el caso de que fuera así,
que una prostituta no era persona.
Se enfocaban más en si se prostituyó,
no se prostituyó, se habían asesinado a una mujer.
A banda de la forma en què els mitjans tracten el cas,
que indigna els amics i familiars de la Maria,
la notícia que s'està buscant el seu cos a l'abocador de Lloret
causa un gran problema.
La notícia que s'està buscant el seu cos a l'abocador de Lloret
causa un gran impacte entre la comunitat dominicana de Blanes.
Blanes es...
Ahí se concentra una gran parte de la gente de nuestro pueblo que migraron.
No sé por qué, pero ahí llegamos, ahí llegamos,
y creo que las primeras personas que se instalaron en Blanes
fueron los años 80
y hay una comunidad dominicana muy importante allí.
Entonces, dolió porque nos conocíamos todos.
Prácticamente el 90% de la comunidad dominicana
está en Blanes y Tordera provenimos del mismo pueblo.
Entonces, nos conocemos...
De hecho, nos relacionamos familiarmente.

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

Entonces, dolió muchísimo y se volcó la comunidad en ese momento.
Arran d'aquest interès dels periodistes pel cas de la Maria,
la Yeni, que a més d'amiga de la desapareguda advocada,
fa de portaveu de la família i explica a alguns mitjans
que l'entorn de la noia creu que la Maria
i l'Ajaro mantenien una relació
que anava més enllà del Besant professional.
Todos los que lo conocían me manifestaban
que mantenían una relación sentimental,
que era el novio de referencia,
que no es que ella se acostaba con él y él le pagaba,
no era el novio.
Él lo enfocó así o la prensa lo enfocó así.
Yo no te puedo decir si se prostituía,
no te puedo ni denegar y desmentir porque no lo sé,
pero sí que cuando indagué lo que me indicaron
era que mantenían una relación sentimental.
La familia asegura que la María Núñez i Caballero
mantenían una relación sentimental,
pero los investigadores no los ligue con la declaración de la Nilda,
la amiga y compañía de pis de la Maria.
Recordem que la Nilda va declarar que Caballero era un client habitual.
Ara bé, els Mossos també els conste que trucava a la desapareguda molt sovint.
Crec que es documenten dintre de l'atestat
fins a 55 trucades, aproximadament,
en un període de temps relativament cur,
entre el José, no, i la Diana.
I et manifesta que havien estat 6 o 7 vegades només junts,
però trucades n'hi ha moltes.
En aquest cas, en Maria ja ha tingut més trobades que potser amb Nilda.
Mentre els familiars lluiten per netejar la imatge
de la Maria als mitjans de comunicació,
els investigadors continuen buscant-ne el cos.
El 31 de maig, bombers, Mossos i operaris municipals
tornen a posar-se 12 hores a l'avocador de Lloret
intentant trobar algun rastre de la Maria.
Però un altre cop se'n tornen a casa amb les mans buides.
L'endemà, o de juny, el tercer dia de recerca,
s'hi tornen a posar, i aquest cop tenen més sort.
Que el dia 1 de juny, crec que es va al voltant de mitja,
amb una de les palades,
es s'abocen al contingut d'aquella palada,
i dintre d'una bossa, quan és amb el resclet i sobre,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

es veu ja el que sembla la part inferior d'un cos,
o sigui, l'estremitat inferior de la cintura anàvil.
I amb una bossa, la següent palada,
apareix la part superior.
Automàticament s'aturen els treballes de recerca
i s'avisava policia científica, s'avisava el jutjat,
perquè es feia el corresponent aixecament de cadàver.
El problema és que el cadàver estava en descomposició,
o sigui, no es podia identificar anatòmicament
que fos la Maria Núñez.
Estava en descomposició i, a més, estava partit,
estava atropellat.
Dos va fer la policia, dos va agafar mostres,
i va enviar-les mostres de ossos, en concret, del Femur,
seguint els criteris dels metges fonenses,
que saben quina és la part del cos
que més fàcilment pot aportar proves o fer més fàcil
la prova d'identificació genètica,
i es va agafar el Femur, es va agafar dents,
es va agafar de tot.
Encara no entenen la confirmació oficial,
però, juntament amb les restes hòssies,
els mostres troben altres elements que els fan estar segurs
que han trobat el cos de la Maria.
Una altra bossa d'escombraries.
De seguida en parlarem, del que hi ha dins.
L'altra, una samarreta de color taronja.
Nilda va dir, quan va sortir de casa,
ella va sortir en xancles,
va sortir amb una samarreta en pedreria de color taronja,
una jaqueta texana i, no sé si, un pantaló texà.
I, efectivament, al costat d'aquesta bossa,
descombraria, estava una samarreta de color taronja,
en pedreria molt descolorida i tal,
però la roba coincidia amb la de la víctima.
Les restes humanes localitzades a l'avocador de Lloret de Mar
es traslladen a l'Institut de Medicina Legal de Girona.
Allà, els forenses confirmen que es tracta del cos d'una dona jove,
però no poden determinar com va morir.
Perquè el cadàver està en un estat de descomposició tan alt
que no es podia saber la causa de l'amor.
Hem de pensar que, si només queden els ossos,
no podem veure si hi ha un fiat ganivetades,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

perquè una ganivetada, per exemple,
entra i deixa emprendre en les parts blandes,
el múscle, el textit interior i tal,
però només un tret que trenqui un oss del cos.
Hi ha un així.
Hem de pensar que les bosses d'escombraria
estaven en el contenidor.
El contenidor va ser volcat al camió.
El camió va triturar encara més una migueta.
O sigui, era tot plegat o feia impossible fer una tòpsia
i que sortís una cosa clara,
una cosa clara de determinar la causa de l'amor.
Els forences no poden especificar com va morir la noia,
però el laboratori confirma que es tracta sense canvena de dubte
de Maria Núñez.
Ja saben qui és,
i gràcies a aquella tercera bossa que ha aparegut a l'avocador,
fins i tot poden aventurar-se a determinar la data en què va morir.
El camió va ser al baranès i documentació comercial
de l'empresa Mafonsa.
I, curiosament,
tota aquesta documentació en factures, albarans, històries, tal,
arribaven fins al dia 7.
O sigui, no hi havia cap al barà posterior al dia 7.
Recordem que Mafonsa és l'empresa on treva llave
José Martín Caballero abans de ser detingut.
El fet de trobar aquesta bossa tan a prop del cadàver
fa ballar al cap als investigadors.
Aquesta troballa de la bossa ens feia adoptar una mica
de si havia utilitzat els mitjans de l'empresa
per desfer-se o no del cadàver,
que això vam agafar declaració, escoltant declaració
a algun company de feina que ens va dir que no,
que José l'acompanyava a llançar material,
o sigui, cartró, bàsicament, a l'avocador,
però que en cap cas havia portat bosses de tipus particular,
ni s'havien desviat de la seva ruta
per portar cap tipus de bossa a l'avocador.
Escoltant en declaració a una treballadora de l'empresa,
ens diu que ells tenien el costum de la bossa de la pròpia empresa,
que no era el cartró aquest que ens referim,
es llançava els contenidors que hi ha davant de l'empresa,
el polígon industrial,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

i quan escoltem en declaració el xòfer del camió
que fa el recorregut de les combraries,
ell manifesta que, sobre 6 reculles combraries
al voltant de l'efici d'apartaments del carrer Ibiza,
i a les 7, aproximadament, recull les combraries de l'empresa Mafonsa.
Per això apareixen allà documentació
correspondent al mateix dia 7 de maig,
que és la matinada del dia 8,
quan s'obica la presunta mort o assassinat de la Maria.

Grims.

El relat dels moments foscos de la nostra societat.

I am ready, my lord.

En Carles Porta.

De mica en mica,

els Mossos han anat encaixant les peces del trencaclosques.

Per acabar-lo de muntar,

només els falten els resultats de les anàlisis
que van demanar a Randa la inspecció ocular
a l'apartament del detingut.

El fiscal Berata i el sordge inspector Rodríguez
ja no tenen cap dubte.

I quan van venir a l'informe pericial
d'anàlisis biològic de laboratori de Mossos,
va donar que s'havia identificat sang de la víctima,
al lavabo, a la tovallola,
i al sommier i al cobrellit, a la manta,
o sigui, que havia estat allà.

I que la sang del palmell
era una barreja de dos perfils genètics,
de dues persones,

perquè també quan es fa la prova
es descarta si és d'animal o és de persona.

I eren dues persones i compatibles,
una amb l'ADN,

l'investigat, l'acusat,

i l'altra de la víctima.

Quan comencen a arribar
els resultats del laboratori,
certifiquen tot allò que hem anat plasment
en dil·ligències anteriors.

Quan nosaltres endiem en dil·ligències
que tenim una hipòtesi
de com han succeït els fets,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

els resultats del laboratori
de la mateixa hipòtesi.
La trobada del cos a l'abocador
certifica la mateixa hipòtesi.
Una vegada al cas, en seu judicial,
nosaltres el que fem és remetre
les diferents coses que manquen
i estats de tarificacions, etcètera.
La remetem al jutjat i pràcticament
el nostre paper passa un segon pla,
un segon terme,
i és el fiscal en aquest cas
i la jutja que porten instruccions
que porten un pes més gran.
El 24 de maig del 2010,
més de 3 anys després dels fets,
Jose Martín Caballero
s'asseu al banc dels acusats
de l'Audiència de Girona per l'Homicidi de Maria Núñez.
El fiscal Enrique Barata també l'acusa
d'un delictes de profanació de cadàver
i demane per ell una condemna
de 12 anys i 5 mesos de presó.
Jo l'acusava d'un delictes d'Homicidi
amb la tenuant de drogadicció
i també acusava d'un delictes de profanació de cadàver.
El delictes de profanació de cadàver
és un delictes en què una persona
es desfà o fa alguna cosa sobre un cadàver
que implica una manca de respecte
a la memòria o dignitat
que encara que sigui cadàver,
mereix una persona.
El fiscal Barata acuse Caballero d'Homicidi
i no d'assassinat perquè considere
que l'atac no va ser amb traïdoria
sinó fruit d'una baralla.
Aquella que el veí de Caballero
no va ser amb traïdoria sinó fruit d'una baralla.
El que fa a la tenuant de drogadicció
que l'acusació particular no comparteix,
el fiscal es basa en els següents indicis.
Tenim que Nilda, la amiga de la víctima,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

va dir...

Jo, quan vaig anar-hi, vaig trobar-lo,
va dir que era actualment molt col·locat.
Els amics van comentar també
que havien estat prenent cerveses
abans d'anar-se a casa
després de sortir de la feina
i ell, ell investigat, també va dir
que havia begut molt, estava una mica burratxo
i, a més, havia consumit cocaïna.
I, a més, a més, se li va fer una mostra pericial
i, a l'informe d'etocicologia
de restes biològics de l'acusat,
va donar positiu a cocaïna.
O sigui, amb tot barrejat,
jo necessàriament dic, home,
jo crec que el barregan un moment.
Estava consumint droga,
volia mantenir sexe,
i això va disminuir una mica
la seva capacitat
de controlar la voluntat,
de controlar el seu comportament,
la seva conducta cap a la víctima.
Les acusacions demanen
que se'l condemni per homicidi
i profanació de cadàver.
La defensa, en canvi, en demanen l'absolució.
Sentim una de les cròniques
que em va fer TV3.
José Martín Caballero,
l'acusat d'haver assassinat
i es quadrarà en Maria Núñez
la prostituta de Blanes,
a preguntes del fiscal.
Caballero ha reconegut
que el dia de la desaparició de la víctima
la va trucar per mantenir relacions sexuals.
Ha explicat que li va voler pagar
els serveis amb cocaïna
i que això va generar una discussió,
però que després ella va marxar.
L'acusat ha respost serenament al fiscal,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

però s'ha enfonsat quan li han preguntat
si ell va matar la noia.

Y en estos tres años cada día,
el día a día de mi vida,
he estado pensando lo que ocurrió aquí anoche.
Ha estado pensando.

Esto es injusto.
Sí, he metido en una persona,
sin haber matado a nadie,
porque no he matado ni a una mosca en mi vida.

El jurat no es va creure la versió
de José Martín Caballero
i el va declarar culpable d'homicidi.

Els membres del tribunal
no van apreciar la tenuant
que plantejava la fiscalia,
però, en canvi, el van absorbre
del delictes de profanació de cadàver.

El jurat, el souveredista,
va dir que encara que sí que reconeixen
que l'acusat havia consumit cocaína,
però que no estava afectat
en les seves facultades
de saber el que estava fent
i de controlar-se.

Tampoc van apreciar el delictes
de profanació de cadàver.

El jurat va dir que, en aquest cas,
la única sortida que tenia
per amagar el cadàver
i ocultar proves i amagar proves,
l'acusat era,

com que no tenia permís de conduir,
ni vehicle, ni amiatat,
ni podia fer-lo d'altra manera,
doncs era l'única opció possible
per amagar el cadàver i el delictes
era partir-lo per mitat
i tirar-lo al contenit.

Doncs la intenció principal i única de l'acusat,
en aquest cas, era desfer-se del cadàver
i no atentar contra la dignitat
i respecte de la vida,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

o sea, de la memòria
i del cos de la víctima.
Segons la sentència de l'Audiència de Girona,
José Martín Caballero de 32 anys,
va matar i esquartar a María Núñez de 29,
la matinada del 8 de maig del 2007.
Tot i que l'autòpsia no va determinar
la causa de la mort,
el jurat va declarar provat
que la víctima va morir asfixiada
basant-se en la declaració d'un veí de l'acusat
que va dir que havia sentit
com s'apagaven els crits de la noia.
La jutgessa presidenta del Tribunal
va condemnar Caballero a 10 anys i mig de presó
i a pagar una indemnització de 186.000 euros
a la família de la víctima
que no ha satisfet perquè es va declarar insolvent.
Avui Caballero ja és lliure.
La família de la María per la seva banda
demana que se la recordi com es mereix.
La seva filla petita, la Taís,
és qui ens va escriure fa uns mesos
i ens va proposar que expliquessin el cas de la seva mare,
que ella mateixa desconeixia fins fa un parell d'anys.
Jo, des de petita, sempre he tingut la versió
de que mi mare s'havia mort per un tumor cerebral.
Me lo dejaron así,
y me quedé tampoco preguntaba mucho más.
Al fin y al cabo yo era pequeña,
no me acordaba de haber tenido mucha relación con mi madre,
entonces lo dejó así.
No pregunto nada más.
Hasta que luego ya la familia de mi madre
se puso en contacto conmigo y ya fue
cuando le dije a mi padre,
yo sé que hay algo que no me has contado
y preferiría que me lo contaras tú,
que eres familiar directo.
Y entonces se hizo así un poquito loco,
pero ya luego pues,
tuvo que contarme la historia como fue.
Al fin y al cabo yo ya no era una niña,

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

yo ya tenía derecho a saber las cosas como pasaron.
La Taís s'esperava a qualsevol cosa menja això.
Hombre, yo me quedé un poco en shock
porque dije lo que te digo,
o sea, yo me esperaba mil cosas,
desde que se habías visitado
hasta que yo que sé que le había dado una sobredosis,
pero jamás, jamás, jamás en la vida
me lo hubiera imaginado.
Entonces, yo cogí y me puse en internet
y ya busqué, ¿no?
Varía nuñez.
Y entonces, pues claro, pues yo todo lo que veía
era la prostituta de Blanes,
la prostituta de Lloret,
se encuentra prostituta descuartizada en Lloret
y yo era como, en serio, o sea,
que vale, sí, que puede ser prostituta,
que puede ser ejecutiva,
que puede ser lo que tú quieras,
pero al fin y al cabo es una persona,
o sea, que menos que poner yo que ser el nombre, ¿no?
La Taís, que quan van matar la seva mare
tenien només 5 anys,
volia saber què li havia passat realment,
però també que la recordéssim com el que era,
una dona que va viatjar a 7.000 km
i que ho va deixar tot enrere buscant
un futur millor per a ella i per als seus fills,
un futur que li van escapar.
Gràcies per escoltar-nos.
Tornem tan aviat com puguem.
Crims, guió Nil Montilla,
coordinació Lúdia Oriols,
revisió de guions Ilma Falcó,
producció Núria Aventura i Sandra Novillo.
Montador musical,
Sergi Cotilles,
direcció artística, Dolors Martínez.
Direcció, guió i presentació,
Carles Porta,
amb les veus de Catalunya Ràdio.
M'agradaria que t'hagués de recórrer

[Transcript] Crims / On és la María Núñez? Un codi de seguretat, una cabina telefònica i uns albarans

les piernas sujetes al cristal,
la vida a nadie pertenece.
És la xica de la Puerta diefi 6,
un lloc de casa sabia com devia ser,
amor prohibido, pasiones duras,
sexo y manera, formas de ser,
modelos sociales, romper la pared,
recuerda el tiempo de los hombres.
Han dejado estar en una jaula,
los labios se pegan a su piel,
su cuerpo a nadie pertenece.
És la xica de las piernas de cristal,
satén y seda mujeres en su habitación.
Hacendo frío, polvo blanco,
los ojos estarían, las manos se van,
cerebros abiertos, las drogas tembalo.
És la xica de la Puerta diefi 6,
un lloc de casa sabia com devia ser,
amor prohibido, pasiones duras,
los ojos estarían, las manos se van,
cerebros abiertos, las drogas tembalo.
Su cuerpo, la sombra es el espejo,
sigue, sigue hasta el final.
Mujeres, gritando su pasión,
mujeres, que a nadie pertenece.